

1893-01-21

AFSENDER

Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Mindt

Arkivplacering:

Mappe 27 nr- 8a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Mindst. 21 Jan 1893.

Minst. 21 Jan 1893.
Kære Jacobine!
Jeg har tænkt mig at skrive dig et Brev, for den hellige
Ånd har givet mig en vis Oplysning.

Det skal - om end selv - dog ogsaa have
en personlig Hilsen og Lykønskning fra mig
Børn Agneth og Karen er to Hopper, men når
jeg betænker at A. allene har født 5 Børn
at Verden i de 5-6-7 år I har været gift
i så præsenterer jeg Jeren min
et Quake, at hun nu måtte hvide lidt på
sin Lærbar, som hun har givet med
Ane. Ellers er det jo fyldt, og hun
kun prægtig Gæde vil skue Eden Dreng
med Guds Hjælp bliver for de to små Løstn,
i ser den som I altid indpræsenterer den
fornudder Arbejdighed for Løstnere udgør
fordi de er små Piger, thi anden Dreng skal
ellens nok plette Foragte ind: den for Løstn
og jeg betænker, at jeg holder af den gamle
dags Arbejdighed for Rinder, som dog, i den
Forklejnelse for den gamle Berger, er
de bedste.

Ja jeg har forresten en beklundskulning
at dette Brev, en Formaning, som I må

Se at Komme Brevet med som Di brede
Kan men især ved at følge den. Et gælder
Dine Billeder - de to store Figur-billeder.
Jeg har seuen tænkt på, at Di skulde
være på at få dem færdige, og på hvor forkert
det var. For nu Di i første Række skal
vi gøre vore Billeder så gode som muligt,
men i anden Række kommer skam så Men
synes til den fri Udstilling, og det har ingen
af os Lov til at smig, af sig, når de ikke lig-
som i Høden banker på Døren.

Og vel best vil selv med vor personlige Forside
for Går og på i Længden det betale sig best
som tjener vor Udstilling til mest Bæde.

Haukover springte mig hvad jeg havde,
og jeg måtte tilstå, at jeg havde skullet
mægt, men at jeg heller end gerne vilde
sætte det desto mere, og det er det forkan-
dede Mater at - nu den velignede Maler-
stines Skyld (for jeg beder jo om velignende
den, og det gør han ogsaa nok) - men lige
godt er det den Skyld ene og alene,
at jeg ikke har kunnet komme til at
male for i går. Endnu gør Hænderne
kun og arbejder omkring mig. Men
konst gamle Ven, der er et Hav af
Lys og en dybt Plads, og jeg nyder det

og agter at frembringe verdensrygtend,
Misterværker der.

Nå, hvor Kanover - han fortæller at
ingen af de andre 'haver' heller noget,
han lod sig at vide Besked. Og se det
er jo en gal Historie, og jeg fortæller ikke,
at trods af alle skide han har
den Slags tingene fra de Fortiden drager
som jeg, der trods, efter Håndværkerens
Lignelse, at jeg magelig kunne blive pænt,
jorden Måned, og nu bare det vant B.
Jeg vil ikke tale om kvælden de har blod-
siget mine Finanser. Men skid med det,
da det er godt.

Bygge et Hus til en Adskillig, inden vi
lyg at han noget at prætte, ved, det er
et skabningsangst for den Renover,
allerede i Fjerde var den - mellem os
sagt, sløj, den tåler ikke et Skid med
derfor må det der har noget, lægge
Ryg til i det. Kom den to Billeder,
anser jeg ikke blot Adskilligen for
reddet, men jeg anser den for at blive
indmærket. Derfor er min Indtægt
Formaning den, at den gør det for
jo den færdige, så vidt det kan, inden at
det lider derved. - Jeg tror nu kun de

vil vunde, thi der er der jo begge, det
er kun din noget -- ja jeg vil ikke lide
i vilkårlige og omstændlige grundighed, -- som
i din egen Opne lader den mangl. ræsonnering
Hvisk hvor der aldrig altsidigant. Jeg
bad mig gøre det først med lidt -- min
sandhed, om Kamma og Tænkning gælder
det i almindelighed.

Ja min Belysning det er egentlig den,
at jeg synes du ofte ser for præval på
Forholdene, du har ikke nogen anden
Lys til at offer noget for det Kunst-
ner samfund du tilhører. Du er ganske
vist i vor Opne en pensagend Kunstner
men dog ikke helt over de Hensyn især
må tage. Du har en lidt stikket Måde
at være for dig på, når man vil have
dig til at dele Byrder med os andre. Jeg vil
stærkt at jeg ikke nogt kun lide dig den dag
da Hilsen og jeg vil have dig med til Chiffre
Udstillingen. Så -- du var nu ikke rask, det
må man huske. Men herre gud -- især
sender jo det bedste vi har i den Hensyn
og når du mangler på en repræsentation
Udstilling, så er du ikke repræsentation
nok, det er når du møder med et lille mindre
betydeligt Billede. Jeg belys dig ikke, at
du ingen store Arbejder har kunnet

penninge i disse år ved Liden af
 de to store Figurbilleder der mader
 på. Lige synes jeg, der maagles kunis har
 haft Glæmme. Tuisma forbygt, og af
 Resultatet ikke er så meget bedre ^{forholdet til} ~~end~~ ^{ikke}
 er anvendt ^{af} Arbejds på det, naar det kan
 nu ikke nytte at tal om, Arbejds mader
 må enhver om, og har sin frihed maian,
 men kan der hidske, at hvis ikke anden haad
 ligget sig til det, var ikke Tegeningen af
 Paradiset med Røveren Komme på den
 første fri Uden. og ikke Færd med Eva på den
 anden. Jeg synes, det er ikke rart, om
 der nu atter i år kan vil lade sig repræsen-
 tere ved nogle små meget Kønne og
 frode men dog ikke uden betydelig ^{og nogen}
 Landskaber. I fri Uden. Maadikke vist,
 hvad der der bet, om ikke is anden haad
 fjeldet der extra samme bet den for sig;
 Q' den Kom - gør nu saltfæd de
 gammeltstændt og, Billedet for-
 drag i den Uinter og se så hvad
 der formår, når Ujdet bliver uildet, and
 en store.
 I den helle synes jeg, at der mangler det-
 stakkelige Følger af Ansvar overfor

og de har den uidske vand
 begyndt med at indstille
 på det

Udstilling hos de fleste Deltagere. Det er
som om den ene støder på at den anden
skal klan Asterne. Jeg har vistelig
haft Lampen oppe hele Tiden; jeg har
den nogen glimmet mest. i For, men
dog gav mit Håndværk billedet nogen
Aulering til Cirkelen. Fintensse.
Det er ikke af de jeg selv holder mest af,
(jg tror også jg fortrækker Skidde)
- men alt fald kunne jg ikke gøre det
bedre. Jg gaaer den end forresten Specula-
tion at rejse til Kjøbenhavn og at
tage imod Illustrationer, Udstillingens
hvilket Arbejde er skildet ^{ved} tagning. Jg
kan med de bedste Hensyns om
at male Figurbilleder og bruge de
for mine Financer stort Offersiden
Aulering. Sagen er, at jg er bispak-
Bisk, og jg indrømter mig Bisk, - således
at der er, - men jg har vistelig bestemt
Udstillings Tare for Offe. - Det sagde
mig i For, at man havde haft ord af,
at jg maled Salgsbilleder, solgte jg
Arctien, istalt for at male til Duff.
Jg indrømmer det, jg gaaer indrømmer
derover, men jg sælger Guld til Gode

Katzen og møtte skaffte Tunge, og
nå vilde bli i alle Tilfælde ikke du
^{eller} ubetydeligt, skønt du kunde være bleven
ganske anderledes.

Jeg endda som så gerne min egen Mængde
er over for du fri, men jeg er også i en
så anderledes åndelig, Gørring i disse År,
og er nemlig ved at forløste mig på Gjø-
ver som er forsten for mig, og vandre mig
derunder idet at for Rensetale deraf. I
Tungen kan jo være forsligt til at
præsten betydeligt Værd, mindst på
Klokkeslet; men når man kan den,
gør det sig selv som om man kendes
for den første, så kan man et
Ansvar, som man skal betænke
sig på at skyld på sig.

Vi på du fri, lader jo til at kan føle
alle Broer brude af bog os.

Vi møder med, og lammer i den
Udstilling kan vi være skære mange
for det hele. Sker for sig i Naturen
en god Bøn til Vorherre og vi Høder
på Værd!

I kan Rum, detta herrans smager by
 kanske ikke, men jⁿ var nu vordt at
 komme med det, som du var, og det vil
 van med et foruift, som du tog en gammel
 Vin du ild op, og det ligger by ikke heller,
 Lag og et godt Ord ind for mig hos din
 rois Hustru, thi Hustru holder, som
 rimeligt er, oppe den af at man angreber
 den Mand. - Agt nu er nu rigt i grov en
 oppe den fornødt Hustru.
 Tak for med, du var med kappet.
 Vi er alle gode for raste, her gaaer
 nogen Gjenbetandlen i mellem og
 men jⁿ har den du viden. Til og
 hi til god fri, men jⁿ skal vel og
 kan man for,
 Og så kan Farvel og kære
 Hilsen,
 Et Favntag til jer alle - den
 myfode indregnet -
 Fra din gamle
 ven V. S.
 Jⁿ mader et to Mænd med Brøder
 af en Søn - Fordi skal du kende -
 Agt og jⁿ skal med Ophæng, som for
 is med den andt.

Jⁿ har en Søn i ilden om en Sandhed, d. v. s. Nu er det en begyndelse
 med den høje i det at for det med, kan jⁿ vore. Men jⁿ oppe
 vilde den vilde, som er med det og. Men for jⁿ ikke kende.